

MOVIT – 14 maart 2017

Vooraf.

Vier jaar geleden startten 3 echtparen in onze wijk, de Professoren en Burgemeesterswijk een initiatief om de cohesie in de wijk te verbeteren. We zaten in de pre-participatie maatschappij.

Uitgangspunt was, als we ouder worden, als gebreken zich aandienen, en als we thuis willen blijven wonen, (Klassieke service-flats zullen er immers niet meer zijn!) dan zullen we elkaar nodig hebben.

Bij een eerste grotere inventarisatie, tijdens een bijeenkomst georganiseerd door de wijkvereniging, constateerden we dat der heel veel is, aan voorzieningen, maar dat we de weg niet kennen. Er bleek heel veel belangstelling voor een provisorische lijst die we maakten met namen en adressen waar je terecht kan voor hulp bij, en informatie over, enfin, van alles. Die lijst perfectioneerden we. Het Wijkkompas was geboren.

Preciezer nu.

Onder de paraplu van de wijkvereniging, maar in hoge mate zelfstandig, startten we – voorjaar 2013- de “Wijkgroep Ouderen”, nu “Ouderencontact” geheten. Als doelstelling formuleerden we dat we willen doen wat nodig is om te bevorderen dat de bewoners van de wijk plezierig oud kunnen worden in eigen huis en eigen omgeving. Die doelstelling is sindsdien niet wezenlijk veranderd.

Het Ouderencontact heeft geleidelijk vorm gekregen, en berust op vier pijlers:

- De uitgave van een Wijkkompas
- Het voor elkaar bereikbaar zijn dmv een mobiele telefoon
- Het bevorderen van contact dmv wekelijkse bijeenkomsten bij de BSO 't Kasteel bij Trigon
- Het elkaar informeren over wat speelt en over de programma's van de Trigon-bijeenkomsten mdv een maandelijks Nieuwsbrief die we digitaal en waar nodig geprint bij nu 325 oudere bewoners in de wijk bezorgen.

Daarnaast kwamen diverse series huiskamerbijeenkomsten en excursie-groepjes tot stand en *last but not least*, we hebben min of meer gestructureerd en redelijk frequent overleg met welzijnsorganisaties, met ons Sociaal Wijkteam, en vooral ook met de gemeente.

Belangrijk gespreksonderwerp met de gemeente is dat van huisvesting voor ouderen; wat als je de trappen van je liftloze appartement niet meer op kunt? Door en met de gemeente werd een grote bewoners-enquête gehouden; de consequenties van de uitkomsten zijn nu onderwerp van intensief overleg.

Meer in detail: het Wijkkompas.

Uitgangspunten bij het maken van het Wijkkompas:

- Allereerst: we willen onze zaken zelf regelen als dat kan. Hulp van gemeentelijke en overheidsvoorzieningen pas als we n iet zonder kunnen.
- Thematisch qua opbouw. Ingedeeld in een aantal min of meer helder te onderscheiden hoofdstukken dus. De inhoudsopgave illustreert dat.
- Waar mogelijk verwijzen we naar lokale aanbieders: naar eigen activiteiten, naar aanbieders in de wijk, en wanneer die er niet, of in onvoldoende mate zijn, naar anderen.
- Veel aandacht voor vormgeving en uitvoering: gebruik kleuren en grote letters.
- Regelmatige updates zijn essentieel; contact met aanbieders van diensten eveneens.
- Suggesties voor aanbieders zouden eigenlijk vooral ook uit eigen kring moeten komen. Het moet gezegd: dat loopt nog niet goed genoeg.

Vragen en problemen waar we tegen aan lopen:

- Behalve met aanbieders dienen zich natuurlijk ook allerlei vragen over de rol van de Sociale Wijkteams, de WMO en de Gemeente aan, bij het vinden van oplossingen. Soms zijn die welzijnsvoorzieningen precies waar je behoefte aan hebt, soms kan je zaken beter zelf regelen. Zij bijvoorbeeld bijgaand stukje persoonsalarmering....
- Moet dat echt: zo mooi en duur uitgevoerd?
We denken van wel! Bij evaluaties vragen we: maak je er veel gebruik van ? Het standaard antwoord is: "Gelukkig niet, maar het is zo fijn dat boekje n aast de telefoon te hebben". Het moet tenminste anderhalf jaar goed blijven en niet bij het oud papier eindigen!
- Is het niet heel veel effectiever en efficiënter zo'n wijkkompas in digitale vorm te maken?
Ja natuurlijk, maar het is toch nog steeds zo dat juist veel van de ouderen, ook in onze wijk, weinig digitaal vaardig zijn. Er is een heel breed gedragen voorkeur voor een gedrukt boekje.
- Waar komt het geld vandaan voor het maken, vormgeven, drukken en verspreiden?
Allereerst: wat we zelf kunnen doen we zelf. Maar vervolgens: we nodigen onze ouderen in de wijk uit voor vrijwillige bijdragen. Het blijkt dat een heel aantal ouderen zegt: ik voel met nog te jong om mee te doen maar het is een heel goed initiatief; ik doe niet mee maar hoop de Ouderencontact-activiteiten en de uitgave van het Wijkkompas in stand te houden met mijn bijdrage. En verder: externe, niet op de overheid gerichte beperkte fondswerving.

- Hoe bereiken we de 65-plussers voor wie het werd gemaakt? Privacyregels verbieden de gemeente ons de relevante adressen te geven. Geleidelijk bouwen we via het pakket van overige Ouderencontact-activiteiten een eigen adressenlijst op. We bereiken zo 1/3 van de huishoudens met 65-plussers. Verder heeft de gemeente eenmalig (maar in de praktijk al twee keer) geholpen met de verspreiding voor ons. Dank daarvoor.